

Πατέρας Γεώργιος Μεταλληνός και ο...περίεργος τρόπος που «αγαπά» - Το είναι και το φαίνεσθαι του ελληνοχριστιανικού «ήθους»

Ο πατέρας Γεώργιος Μεταλληνός είναι γνωστός στους περισσότερους, κυρίως μέσω των τηλεοπτικών του εμφανίσεων. Συμπαθέστατος και ευγενέστατος θα πουν πολλοί και μάλλον όχι άδικα. Αυτή είναι η εικόνα που προβάλλει ο συγκεκριμένος ιερέας στο «γυαλί». Πίσω απ' το «γυαλί» βέβαια, είναι κάπως διαφορετικά τα πράγματα. Σ' αυτόν τον χώρο, ο παπα-Μεταλληνός, σαν άνθρωπος που είναι, κάποιες φορές ξεχνά να φορέσει τον καθωσπρεπισμό και το χριστιανικό του ήθος που φορά στις τηλεοπτικές του εμφανίσεις κι αφού αφήνει κατά μέρος την γλώσσα του σαλονιού δεν διστάζει να χρησιμοποιήσει και την γλώσσα του λιμανιού.

Στον κόσμο του διαδικτύου, είναι γνωστές οι σχέσεις του παπα-Μεταλληνού με την απολογητική ιστοσελίδα ΟΟΔΕ, η οποία υπό τις ευλογίες του έχει επιδοθεί σε έναν μαραθώνιο θρησκευτικής προπαγάνδας (με έντονη πολεμική εναντίον του αρχαιοελληνικού πολιτισμού και πνεύματος) με θεμιτούς και αθέμιτους τρόπους (πληροφορίες εδώ), κάτω από τον μανδύα της...δογματικής έρευνας (πόσο «αρμονικά» δένουν αυτές οι δυο λέξεις...).

Γνωστός από τις τηλεοπτικές του εμφανίσεις, είναι κι ένας άλλος άνθρωπος της θρησκείας, ο θεολόγος Γιώργος Μουστάκης. Το ίδιο συμπαθής και ευγενής θα έλεγε κανείς. Βέβαια υπάρχει μια διαφορά ανάμεσα σ' αυτούς τους δυο: Ο Μουστάκης, παρ' ότι είναι υπηρέτης της θρησκείας, εν τούτοις θα πρέπει να του αναγνωρίσει κανείς πως δεν διστάζει να διακρίνει τον ανθελληνισμό του Χριστιανισμού και να τον στηλιτεύσει. Όπως και έκανε με μια επιστολή του, πριν μερικά χρόνια στο γνωστό περιοδικό «Δαυλός». Μόνο που, ανάμεσα στα όσα έγραψε, έκανε το «λάθος» να αναφερθεί και στις αντιλήψεις του παπα-Μεταλληνού -κι όχι μόνο αυτού:

«...Οι θέσεις των γραικύλων της «Νεορθοδοξίας» με αιχμή του δόρατος τον θλιβερό παπα-Καντιώτη, τον αντικανονικό τυραννικό δεσπότη της Φλώρινας (που

ποτέ δεν εκλέχτηκε κανονικά από την Ιεραρχία της Εκκλησίας της Ελλάδος, αλλά διορίσθηκε από επταμελή παρασυναγωγή που παρίστανε την Ιερά Σύνοδο, τον Μάιο του 1967, διορισμένη κι αυτή με Αναγκαστικό Νόμο της απριλιανής δικτατορίας του 1967 -ενέργειες και πράξεις καταλυτικές των Ιερών Κανόνων), καλλιέργησαν συμφέροντα και υπέθαλψαν φιλοδοξίες με αποτέλεσμα δύο τραγικά επακόλουθα: Τον εκκλησιαστικό διχασμό του ελληνορθόδοξου ποιμνίου στις νευραλγικές Μητροπόλεις Φλωρίνης, Πρεσπών και Εορδαίας, Λαρίσης και Τυρνάβου, Τρίκκης και Σταγών, Αττικής και Περιχώρων, καθώς και την ανιστόρητη και ύποπτη καντιωτική εκστρατεία μεταφοράς του Οικουμενικού Πατριαρχείου από την προαιώνια εστία του στην Πόλη «δίκην νομάδος» σε κάποια γωνιά του κρατιδίου μας... Αφήνουμε ότι ο Καντιωτισμός επαίρεται ότι καταστρέφει αρχαιολογικούς θησαυρούς κι επάνω τους την σήμερα ημέραν κτίζει κακότεχνα και κακόγουστα εκκλησιαστικά ντουβάρια (ίδε: «Σάλπιγξ Ορθοδοξίας»). [...]

Αλλά και για τον άλλο Ηρακλέα τής βυζαντινογενούς ναφθαλίνης παπα-Γιώργη Μεταλληνό, καθηγητή της δοκησιοφίας, τί να πει κανείς; Δεν πρέπει, λέει, να λεγόμαστε Έλληνες, αλλά Γραικοί. Οι Έλληνες ήταν κακά παιδιά, δηλαδή περίπου ερίφια της ειδωλολατρίας, ενώ καλοί είναι οι Γραικοί (όπως ειρωνικά και περιφρονητικά παρατσούκλιασαν οι Ρωμαίοι τους δοξασμένους Έλληνες και Γραικία την πανέμορφη γη τους). Προτιμά το ύποπτο ντουέτο παπά-Γιώργη Μεταλληνού και Δ. Κιτσίκη τον όρο Γραικία για την Ελλάδα γιατί ίσως κάνει παρήχηση με το Γραικυλία -είναι πιο κοντά τα δύο αυτά! Για τον φθοροποιό ρόλο του ντουέτου αυτού ας ερωτηθεί ο διακεκριμένος καθηγητής Νεοκλής Σαρρής τής Παντείου και ο πρώην πρόεδρος των Κωνσταντινουπολιτών κ. Ν. Ατζέμογλου».

Ο παπα-Μεταλληνός προφανώς δεν ενστερνίζεται την θεία επιταγή που λέει πως αν δεχτείς ράπισμα στο ένα μάγουλο να γυρίσεις και το άλλο κι αποφασίζει να απαντήσει «φιλικά» στον Γιώργο Μουστάκη. Έτσι, αφού εμμέσως πλην σαφώς, αποκαλεί τον «αδελφό» του Γιώργο Μουστάκη μαλάκα(!), κωλόπανο(!), γυναικούλα, ανέντιμο, και ψεύτη, στον τέλος δεν παραλείπει να του υπενθυμίσει και πόσο τον...«αγαπά»! Όπως λέμε δηλαδή «να σε κάψω Γιάννη, να σ' αλείψω λάδι».

Θαυμάστε ...

Αγαπητέ Γιώργο,

Εύχομαι να είσαι καλά, γιατί διστάζω να σου πω... δεν είσαι! Καλαμπούρι κάνω. Αληθινά σου εύχομαι υγεία και καλή Σαρακοστή.

Κάποιος φοιτητής μου (διότι εγώ δεν διαβάζω φασιστικά-μασονικά και εθνικιστικά παραληρήματα σαν τον «ΔΑΥΛΟ») μού έφερε φωτοτυπία κάποιου κειμένου σου, πού δημοσιεύθηκε σ' αυτό το περιοδικό του παγανιστικού αίσχους. Με εξέπληξε, όχι διότι θέλησες να με περιλάβεις στα πυρά σου, αλλά διότι, μολονότι όπως ισχυρίζεσαι «διδάκτωρ» -δηλαδή επιστήμονας, δεν γράφεις με κριτήρια επιστημονικά, αλλά κομπογιαννίτικα και πεζοδρομιακά. Στο λέγω ειλικρινά, ότι εγώ, ο «καθηγητής τής δοκησιοφίας», δεν θα μπορούσα να δεχθώ κείμενο τέτοιο σαν επιστημονικό και θα το απέρριπτα. Ούτε γυναικούλες δεν γράφουν έτσι. Από τον παλαιό φίλο Γιώργο Μουστάκη θα περίμενα τεκμηριωμένη και, το σημαντικότερο, αληθινή - αντικειμενική κριτική και όχι έκρηξη μίσους και κακίας. Διότι στάζει μίσος και κακία ο λόγος σου και δεν σε τιμά. Αν ακούσεις τα σχόλια που κάνουν για σένα, θα λυπηθείς τον εαυτό σου. Αυτό με ανησυχεί.

Με συγκατατάσσεις με τον Αυγουστίνο και τον Κιτσίκη. Τί κοινό έχω με τον πρώτο ή τον δεύτερο; Βρες μια γραμμή στα κείμενα μου, που να θεμελιώνει τα λόγια σου. Του πρώτου απορρίπτω τη μέθοδο, αλλά δεν μπορώ να μην αναγνωρίσω την εντιμότητά του. Άλλωστε δέχθηκε επίσημα και τον αρχηγό σου. Δεν του το αναγνωρίζεις; Ή άλλαξες πολιτικά; Τον δεύτερο τον γνωρίζω από συνέδρια και του μιλώ, όπως μιλώ και σε σένα και σ' όποιον άλλο. Πότε συμμερίσθηκα τις φιλοτουρκικές ιδέες του; Μήπως συμμερίζομαι τις δικές σου; Ως επιστήμονας δεν μπορώ να μη δεχθώ τις δύο σημαντικές ιστορικές αρχές του για την «ανατολική παράταξη» και την «ενδιάμεση περιοχή» και να μη θαυμάσω βιβλία του σαν την «Τρίτη Ιδεολογία», στα πρώτα κυρίως κεφάλαια, διότι για πρώτη φορά χαράχθηκε μια τέτοια επιστημονική ανάλυση τού φασισμού στα γράμματά μας. Τώρα, όποιος έχει τη μύγα... Γιατι δεν του απαντάς επιστημονικά-κριτικά και βρίζεις εμένα; Αν μπορείς, κάμε το. Αλλά ξέρεις, ότι δεν αντέχεις σε επιστημονικό αγώνα, ενώ εγώ ως παπάς Ρωμηός δεν θα παύσω να σε συγχωρώ. Καλά κάνεις. Σε καταλαβαίνω.

Και κάτι ακόμη. Αν με σκυλόβριζες για όσα είπα ή έγραψα, θα σε καταλάβαινα. Έτσι μπορείς να μιλήσεις, έτσι γράφεις. Καθόλου περίεργο. Αλλά μου αποδίδεις πράγματα, που δεν περιέχονται στα κείμενά μου. Τίποτε δεν απορρίπτω με μεγαλύτερη βδελυγμία από το «Γραικός», όπως μας το απέδωσαν οι Φράγκοι (φίλοι σου) και ο Κοραής. Πρέπει να είναι κάνεις κάτι περισσότερο από μ...ς, για να μου αποδίδει αυτό που εσύ απορρίπτεις. Πρέπει να είναι κακός και κακόπιστος. Και αυτό αποδείχθηκες, Γιώργο, στο δημοσίευμά σου. Μάθε όμως, για να το γράφεις σωστά, ότι ο παπα-Γιώργης, ενώ δέχεται ως βασικό εθνικό μας όνομα το ΕΛΛΗΝ, δέχεται -ιστορικά και μόνο, διότι είναι αναντίρρητο, το «ΡΩΜΑΙΟΣ-ΡΩΜΗΟΣ», που σημαίνει «πολίτης της Νέας Ρώμης/Κωνσταντινουπόλεως και ορθόδοξος». Γι' αυτό να με κατηγορείς και να σου πλέξω στεφάνι. Ξαναδιάβασε το πρόστυχο κείμενό σου και βαθμολόγησε μόνος τον εαυτό σου. Εκτός και αν θέλεις, κατά Μακρυγιάννη, να γίνεσαι «κωλόπανο» των ξένων και κυρίως των Μασόνων, με τους όποιους συγχρωτίζεσαι.

Δεν παύω να σε αγαπώ. Και είμαι πρόθυμος να μιλήσουμε γι' αυτά. Φιλικά γράφω. Αλήθεια γιατί δεν με ρώτησες, πριν γράψεις, ώστε να μην εξευτελίζεσαι σε όσους ξέρουν τα κείμενά μου; Ακόμη και οι του Δαυλού για τα ΡΩΜΗΟΣ-ΡΩΜΗΟΣΥΝΗ με βρίζουν, διότι αυτοί, ως αρχαιομανίτες και ειδωλολάτρες, τα ΓΡΑΙΚΟΣ και ΑΡΧΑΙΟ-ΕΛΛΗΝΕΣ μονιστικά δέχονται, συντασσόμενοι με τους Μασόνους, που τους κατευθύνουν.

Είμαι πρόθυμος να μιλήσουμε γι' αυτά και δημόσια, αν θέλεις. Αν έχεις ίχνος ανδρισμού και εντιμότητας, θα το κάμεις. Διαφορετικά, μολονότι που προσεύχομαι για την κατ' άμφω υγεία σου και σε αγαπώ, θα πιστεύσω, ότι ο Μουστάκης είναι μόνο όνομα και όχι πράγμα. Αλλά αποφεύγω κάθε τέτοια σκέψη, ώσπου να ακούσω τον έντιμο, αδελφικό σου λόγο.

Με ευχές θερμές, Γεώργιος Μεταλληνός

Υ.Γ. Για αναίρεση (με νέα σου επιστολή στο Δαυλό) των ψευδών σου διατηρώ μια μικρή ελπίδα, διότι πιστεύω, ότι έμεινε κάποια εντιμότητα μέσα σου. Μην το διαψεύσεις...

Για την ιστορία, παρατίθεται ο επίλογος της επίσης σκληρής ανταπάντησης του Γιώργου Μουστάκη:

«...Για να δει το Πανελλήνιο και να καγχάσει με το πόσο σχιζοφρενικά ενεργείς, ίσως λόγω του αφηνιασμένου σακχαροδιαβήτη σου, ενώ αρχικά βρίζεις τον «Δαυλό» ως «φασιστικό, εθνικιστικό και μασσωνικό περιοδικό τον παγανιστικού αίσχους», στο τέλος... ιδού η φθήνεια σου, αλλοπρόσαλλε ρασοφόρε: “Υ.Γ. Για αναίρεση (με νέα σου επιστολή στο Δαυλό) των ψευδών σου διατηρώ μια μικρή ελπίδα, διότι πιστεύω, ότι έμεινε κάποια εντιμότητα μέσα σου. Μην το διαψεύσεις...”.

Με προκαλείς ν’ αναιρέσω στο ίδιο το περιοδικό τα όσα έγραψα για σένα. Εγώ όμως δε συνηθίζω να κάνω πίσω, αλλά σε συγχωρώ, παρά το γεγονός ότι δεν είμαι παπάς, όπως εσύ. Γνωρίζεις άλλωστε, ότι δεν έχω τίποτα προσωπικό εναντίον σου. Πάντως ο αγώνας θα συνεχιστεί, ώστε ν’ αποκαλυφθεί η αλήθεια τού Ελληνικού Πολιτισμού, τον οποίο συκοφαντείς με σκοπιμότητα. Για να μη νομίζεις δε ότι γράφω αστόχαστα, σε παραπέμπω στα έργα μου, που αριθμούν πολλαπλές εκδόσεις σε σοβαρούς εκδοτικούς οίκους.

Με εκτίμηση

Δρ. Γεώργιος Μουστάκης

Θεολόγος-Κοινωνιολόγος ο Αθηναίος».